

एमालेमा उत्साह, राजमो साख बचाउने कसरतमा

तातिंदै निर्वाचनको माहोल

झुलेनी नेटवर्क

प्युठान

एउटा मात्र निर्वाचन क्षेत्र रहेको प्युठानमा यतिबेला चुनावको रौनकता छाएको छ । प्रदेशसभा र प्रतिनिधिसभा सदस्यको निर्वाचनका लागि एकातिर सत्ता गठबन्धन र अर्कोतिर एमाले चुनावी मैदानमा छ । गठबन्धनमा उम्मेदवार बनाउने कुरादेखि भएको खटपटले एमालेमा उत्साह थपेको छ भने गठबन्धनलाई चुनावी माहोल ल्याउन सकस भएको छ । मनोनयन दर्ताअघि नै नेपाली कांग्रेसका नेता डा गोविन्दराज पोखरेलले टिकट नपाएपछि प्युठान चर्चामा रह्यो ।

प्युठानमा २०७४ सालको निर्वाचनमा तत्कालीन वाम गठबन्धनबाट राजमोकी नेतृ दुर्गा पौडेल विजयी भएकी थिइन् । कांग्रेस नेता डा पोखरेललाई पराजित गरेकी पौडेललाई यसपटक भोट दिन कांग्रेस कार्यकर्ता इच्छुक देखिदैनन् ।

अहिलेसम्मको अवस्था हेर्दा प्युठानका पूराना कांग्रेस नेताहरू राजमोलाई भोट दिने पक्षमा छैनन् । भने उनीहरू दुर्गासँगै भोट मागेर हिँडेका छैनन् ।

जिल्लाका शीर्ष नेताहरू समेत गोविन्दले टिकट नपाएपछि गठबन्धनको प्रचारका जुटेका छैनन् । यद्यपी प्रदेशसभामा पनि कांग्रेसमा सुरताल मिलेको देखिदैन । प्रदेश १ मा गठबन्धनबाट माओबादीका कृष्णप्रसाद अधिकारी र २ मा कांग्रेसका सरोज थापाले टिकट पाएका छन् । १ मा एमालेको तर्फबाट तुल्सीराम शर्मा र २ मा हरिप्रसाद रिजाल उम्मेदवार छन् । आन्तरिक किचलोमा रहेको गठबन्धन र अर्कोतिर आफूलाई शक्तिशाली भएको बताउने एमाले उम्मेदवार सूर्य थापाबीच हुने चुनावी प्रतिस्पर्धाबाट आउने नतिजाको जिल्लाका मुख्य मुख्य बजार चोकहरूमा जोडघटाउ हुन थालेको छ । गठबन्धनबाट आफूले टिकट नपाएको विषयमा नेता

पोखरेलले केहि समय पहिले आफूले रुखमा बाहेक भोट नमाने बताएका थिए । उनै पोखरेल अहिलेसम्म चुनावी कार्यक्रमका लागि गृह जिल्ला प्युठान आएका छैनन् ।

२०७४ सालको निर्वाचनमा प्युठानबाट प्रतिनिधिसभाका लागि तत्कालीन वाम गठबन्धनका साभा उम्मेदवार दुर्गा पौडेलले ४७ हजार ५ सय १४ मत ल्याएर विजयी भएकी थिइन् । भने कांग्रेसका उम्मेदवार गोविन्दराज पोखरेलले ३१ हजार २ सय ८६ मत ल्याएका थिए । हालै सम्पन्न भएको स्थानीय तहको नतिजालाई हेर्दा प्युठानमा एमाले पहिलो पार्टी, नेपाली कांग्रेस दोस्रो, माओबादी केन्द्र तेस्रो र राजमो चौथो शक्ति बनेको छ । स्थानीय तहको निर्वाचनमा जिल्लाका ९स्थानीय तह मध्ये दुई स्थानीय तहमा प्रमुख उप प्रमुख सहित जिल्लाका ६४ वटा वडाहरू मध्ये एमालेले एकलै २० वटा वडामा जित हासिल गरेको छ ।

फिमरुक फाँटमा गहुँ छर्न ट्याक्टर सररर...

सुजता थापा क्षेत्री (भण्डारी)

झुलेनी पोस्ट, प्युठान

हरेक वर्ष तिहार पछि फिमरुक फाँटमा गहुँ छर्ने काम सुरु हुन्छ । यसपाली पनि फिमरुक फाँटमा किसानले गहुँ छर्ने हिजोआज व्यस्त छन् । केहि वर्ष अघिसम्म फिमरुक फाँटमा गहुँ छर्ने नारेका हल गोरुले फाँट भरिभराउँ जस्तै देखिन्थे । तर, हिजोआज किसानको खेत गर्ने तरिका फेरिएको छ । बदलीएको छ । फिमरुक फाँटमा हलगोरु देखिन छाडेका छन् । किसानको खेतमा सरर ट्याक्टरले एकैछिनमा जोतेर गहुँ छरेर भ्याइदिन्छ, किसान खुशी हुन्छन् । तीन दिन पहिलेसम्म धान फित्राएर बाँधे रहेको खेतमा गहुँ छरेर फाँट फुर्से भएको छ । केहिदिनमै हरीयाली हुने छ । किसानको खेतबारीमा गहुँ छर्नेको लागि आफूलाई भ्याइ नभ्याइ भएको प्युठान नगरपालिका ४ टारीका राजेश गैतमले बताए । प्युठान नगरपालिका-४

बिजुवार फाँटमा गहुँ छरी खेत ट्याक्टरले जोताउँदै गरेको अवस्थामा भेटिएका प्युठान नगरपालिका-३ रातामाटाका किसान विष्णुवहादुर के.एमले ट्याक्टरले गहुँ छर्ने निकै सहज हुन थालेको बताउछन् । 'गोरु लगाएर खेत बाँजो मारन मात्रै ३ दिन लाग्थ्यो,' उनले भने, 'गोरुले जोत्दा खेतमा टूला टूला डल्ला हुन्थे फूट्ट्याउने गाह्रो ।' बाँधो मारेपछि पूनः गहुँ छर्ने ३ दिन समय छुट्ट्याउनु पर्ने भन्जट ट्याक्टरले जोताउन थालेपछि हटेको के.एमले बताए । उनले विगत चार वर्षदेखि आफूहरूले ट्याक्टरले गहुँ छर्ने थालेको बताए । अहिले हल, गोरुको दैनिक ज्याला १ हजार ५ सय देखि १ हजार ७ सय सम्म दिन पर्नेमा ट्याक्टरले जोताउँदा आधाभन्दा धेरै रकम बचत हुन थालेको बताए । के. एमका अनुसार ट्याक्टरद्वारा जोताउँदा समयको बचत हुने, पैसा पनि कम खर्च हुने, बाँधो खेतमा नै सिधै गहुँ छर्ने मिल्नुका साथै

डल्ला फोर्नेका लागि छुट्टै खेताला खोज्नु पर्ने भन्जट हटेको बताए । त्यस्तै प्युठान नगरपालिका-४, निवासी सावित्रा नेपालीले ट्याक्टरले खेत जोताउन थालेपछि खेत गर्न सहज हुन थाले बताइन् । '३ वर्ष देखि ट्याक्टर मार्फत गहुँ छर्दै आएका छौं', उनले भनिन्, 'सजिलै गहुँ छर्ने पाएकोमा धेरै सहज भएको छ । ट्याक्टर मार्फत जोताउँदा मिनेटको ५० रुपैयाँ लिन गरेको छ ।' फिमरुक फाँटमा किसानहरूले रोपाइँका बेलामा फाट्टफुट्ट गोरुले जोतेर रोपाइँ गरेपनि पछिल्लो समयमा पनि हाते ट्याक्टरले जोतेर रोपाइँ गर्न थालेको स्थानीय सिता के.एमले बताइन् । प्युठानका पाखो बारीमा मकै भित्रिएको केहि दिन मै गहुँ, तोरी र फापर जस्ता अन्न छर्ने गरिन्छ । गाँउमा जाँदा कार्तिक महिनामा तोरी र फापर ढकमक फुलेका छन् । गाउँघरमा समेत ट्याक्टर, हाते ट्याक्टर प्रयोग गरि खेतिपाति गर्न थालिएको छ ।

हाम्रो नजर

प्युठान अस्पतालमा शल्यक्रियाबाट जुम्ल्याहा सन्तान

मल्लरानी गाउँपालिका २ चुँजाकी मिना नेपाली जात १६ जाते सुत्केरी जाँच गराउन प्युठान अस्पतालमा आएकी थिइन् । अस्पतालमा मिनालाई चेक जाँच गरि हेर्दा पेटमा दुईवटा बच्चा देखियो । उनको बच्चा जन्मिने समय पुगेको थिएन । मिनालाई प्रेसर पनि बढी भएको कारण प्रेसर घटाउने औषधि दिइएर अस्पतालमा अर्ना गरियो । लामो समयपछि मिनाको प्रेसर केही कन्ट्रोल भयो । त्यसपछि प्युठान अस्पतालका एम.डि.जि.पि. डाक्टर सन्तोस केसीले बालरोग विशेषज्ञ डाक्टर सौरभ श्रेष्ठसँग सल्लाह गरि सोमबार ८ महिनामै मिनाको शल्यक्रिया गर्ने निधो गरे ।

सोमबार दिउँसो मिनाको सफल शल्यक्रिया भयो । मिनालाई दुईवटा जुम्ल्याहा छोरी समेत जन्मियो । यस्तो अवस्थामा प्युठान जिल्ला अस्पतालमा दक्ष जनशक्ति नभएको भए आमा र बच्चाको अवस्था गम्भीर रहन सक्ने डाक्टर केसीले बताए । जसले गर्दा बिरामीको ठूलो बाँकी ३ पेजमा

प्युठान नगरपालिकाले चुलो कहिले वितरण गर्छ ?

प्युठान नगरपालिकाको भुइतलामा लामो समय देखि इन्डक्सन चुलाहरू थन्काएर राखेको छ । ज्यासलाई विस्थापन गर्ने सरकारी नितिअनुसार नगरपालिकाले खरिद गरेका चुलाहरू विगत ५ महिना देखि कार्यालयको भुइतलामा चाड लगाएर राखिएको छ । खरिद गरिएका चुलाहरू समयमै वितरण गर्न नगरपालिकाले सकेको छैन । सामान खरिद गरि सकेपछि समयमै चुलो वितरणमा नगरपालिका चुकेको छ ।

गारिबहरूका लागि वितरण गर्ने अनिष्टता पनि विद्युत र टेक्नीकल समस्याका कारण वितरण नगरीएको प्युठान नगरपालिकाका प्रशासकीय अधीकृत महेश गुरुङले बताए । करिव सात लाखको लागतमा १४ सेट चुलो खरिद गरिएको गुरुङको भनाई छ । बाढि एमपिएर भएका कारण गाउँको पहुँचमा यो सम्भव नभएको गुरुङले बताए । नगरपालिकामा सवै अन्दा बाढि कर तिर्ने करदातालाई सम्मान स्वरुप चुनाव पछि चुलाहरू वितरण गर्ने योजना रहेको नगरपालिकाकाले जनाएको छ ।

निर्वाचनलाई भड्कीलो हुनबाट रोकौ ।

प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभा निर्वाचन आउन अब मात्र १२ दिन मात्र बाँकी छ । यतिबेला चुनावी मैदानमा उत्रिएका राजनीतिक दल र दल सम्बद्ध कार्यकर्ताहरू चुनावी प्रचार प्रसारमा व्यस्त छन । दलहरू नतिजा आफ्नो पक्षमा ल्याउने कसरतमा जुटेका छन । उनीहरूले घरदैलो अभियान, मार्फत विगतमा जस्तै मतदातालाई आश्वासन दिदै विकास निर्माणका योजनाहरू बाइन रातदिन खटिरहेका छन् । कात्तिक १७ गते पछि मात्र घरदैलो गर्न पाउने व्यवस्था भएपनि नेताहरू जनताको घरमा जाने र उनीहरूको काम सघाएको जस्तो चटक देखाउन पछिपरेका छैनन ।

सामाजिक सञ्जालहरूमा आ आफ्नो पक्षका गीतहरू,भिडियो डकुमेन्ट्रीहरू प्रशस्त मात्रामा हेर्न र सुन्न पाईन्छ । अमूक दल होइन, प्रायः सबै दलका नेताले घरदैलो गरिरहेका छन् । प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभा निर्वाचनको संघारमा आईरहँदा चुनाव साह्रै भड्कीलो र खर्चिलो हुन थालेको छ । उम्मेदवारी मनोनयन र निर्वाचन मितिबीचको लामो ज्यापका कारण उम्मेदवारहरूले चलखेल गर्ने र मतदाता प्रभावित गर्ने काम शुरु गरिसकेका छन् । राजनीतिक दलका नेता, प्रशासक, व्यापारीदेखि मतदाता सबैले भन्ने गरेको कुरा पछिल्लो समयमा निर्वाचन निकै महँगो भयो । पैसा नभएकाले चुनाव लड्नै नसक्ने भयो । पैसा खर्च गरेर चुनाव जित्ने र चुनाव जितेपछि त्यो खर्च उठाउने चक्रले देशमा भ्रष्टाचार मौलाएको छ । पैसावालले मात्र चुनाव जित्ने परिपाटी अन्त्य नभएसम्म भ्रष्टाचार अन्त्यको सुगा रटाइको कुनै औचित्य छैन ।

पछिल्लो समय आस्था र विचारको राजनीति भन्दा पनि स्वार्थको राजनितिक परिपाटी मौलाएका कारण पनि व्यक्तिगत स्वार्थपूर्तिका लागि यस किसिमको आर्थिक तडकभडक बढेको पाईन्छ, । निर्वाचनका बेला हुने यस्ता खाले आर्थिक बेथिति नियन्त्रण गर्न जरुरी छ । तर यस्ता बेथिति नियन्त्रण गर्ने ध्यान न त राजनितिक दलहरूको छ न त नेता कार्यकर्ताहरूको नै यसका लागि जबसम्म निर्वाचन आयोग क्रियाशिल हुँदैन तबसम्म यसको नियन्त्रण हुन सक्दैन । निर्वाचन आचारसंहिता लागू गर्ने बिषयमा सक्रियता देखाएको निर्वाचन आयोगले यस बिषयमा पनि नियन्त्रण गर्ने कर्तव्य र दायित्व निर्वाचन आयोगको हो । चुनावलाई सवदो मितव्ययी बनाउन तथा स्वतन्त्र र निष्पक्ष निर्वाचनका लागि आयोगले खेलेको भूमिका प्रशंसनीय छ । आगामी दिनमा हुनसक्ने आर्थिक चलखेल रोक्नका लागि र आचरसंहिता उल्लंघनका घटनाहरूलाई रोक्नका लागि पनि मंसिर ४ सम्म निर्वाचन आयोग अत्यन्त सक्रिय र कठोर बन्नु जरुरी छ ।

ब्याँसाहरूको प्रीतिभोज

वस्तुतः यो निर्वाचन हो, निरन्तरका असफलताहरूविरुद्ध नयाँ र सृजनशील भविष्यको । यो निर्वाचन हो, भ्रष्टाचारविरुद्ध सुशासनको । यो निर्वाचन हो, नालायक नेतृत्वविरुद्ध ताजा र ऊर्जाशील नेतृत्वको । अर्थात्, यो निर्वाचन हो, आध्यारोविरुद्ध उज्यालोको । उज्यालो अर्थात् परिवर्तन ।

ब्याँसाहरूको राजकाज

यो रहस्यमय ब्रह्माण्डमा एउटा अचम्मको देश छ । ब्याँसाहरूको देश । त्यस देशमा तीन खाले प्राणीहरू बस्छन् । पहिलो

लुप्तन्त्र र भुटन्त्र । हुनलाई त त्यहाँ पनि आवधिक निर्वाचन हुन्छ तर हुन्छ के भने, ब्याँसाहरू चुनावमा उठ्छन्, उनका सेवकहरूले चुनाव प्रचार गर्छन् र जित्छन् ब्याँसाहरू नै । कथंकदाचित् भुक्किए कुनै विवेकी मान्छेले चुनाव जित्यो भने या त ऊ अर्को दिन सानो फ्याउरोमा रूपान्तरित हुन्छ, अथवा ब्याँसाहरूको दरबारबाट बेदखल गरिन्छ ।

त्यो अनौठो देशको इतिहासमाथि थोरै परिचर्चा गरौं । कुनै बेला त्यस देशमा सर्पहरूको शासन थियो । गोमन, करेत, धामन, हेरेउ आदि अनेक सर्प र अजिगरहरू सत्तामा बस्थे । उनीहरूको

केशव दाहाल

प्रीतिभोजहरू आयोजना गरिए । भोजमा सर्पहरू पनि आमन्त्रित थिए । त्यसपछि, कतै सर्पले मान्छेसँग मीत लगाए, कतै सर्पले मान्छेलाई सत्ता र सम्पत्तिको सम्मोहनले बाँधे । र, यसरी एउटै आन्दोलनका नायक

वस्तुतः यो निर्वाचन हो, निरन्तरका असफलताहरूविरुद्ध नयाँ र सृजनशील भविष्यको । यो निर्वाचन हो, भ्रष्टाचारविरुद्ध सुशासनको । यो निर्वाचन हो, नालायक नेतृत्वविरुद्ध ताजा र ऊर्जाशील नेतृत्वको । अर्थात्, यो निर्वाचन हो, आध्यारोविरुद्ध उज्यालोको । उज्यालो अर्थात् परिवर्तन ।

केशव दाहाल

श्रेणीमा छन् खुँखार रक्तपिपासु ब्याँसाहरू । सत्ता, शक्ति र सम्पत्तिका मालिक । राता, नीला, पहेला, खैरा ब्याँसा, जो स्वयं रंग बदल्नमा माहिर छन् । खान्छन् मान्छेको रगत र पसिना । लुछ्छन् मान्छेका सपनाहरू । दोस्रो श्रेणीमा छन् उनका सेवकहरू, जो हरदम सत्ताको दलाली गर्छन्, मालिकको चाकडी गर्छन् र राज्यभ्रोट मस्तीमा उडाउँछन् ।

तेस्रो श्रेणीमा छन् दुःखी मान्छेहरू । किसान, मजदुर, कामदार र गरिबहरू । अथवा, भुइँमान्छेहरू । यो यस्तो देशको कथा हो, जहाँ ब्याँसाहरू आफैं कानुन बनाउँछन् र आफैं कानुन तोड्छन्, जो स्वयं कानुनभन्दा माथि बस्छन् र कानुनको घोडा चढ्छन्, जो आफूलाई भाग्यविधाता ठान्छन् र भुइँमान्छेका कोमल अपेक्षाहरूमा कोरा बजाउँछन् ।

रोचक के भने, ब्याँसाहरूको देशमा पनि लोकतन्त्र छ । अझ भनौं, छ संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र । तर मात्र संविधानमा । व्यवहारमा छ ब्याँसोतन्त्र । न लोक छ, न तन्त्र । ब्याँसाहरू, जो दरबारमा बस्छन्, उनीहरूलाई लाग्छ, लोकतन्त्र भनेको उनीहरूको आदेश हो; गणतन्त्र भनेको उनीहरूको परमादेश । ब्याँसाहरू जब सेता दरबारका अड्डालिकामा बसेर संघीयताको गीत गाउँछन्, तल प्रदेशमा गाईजात्रा चल्छ अधिकारको । आश्चर्य के भने, त्यस देशमा पनि पार्टीहरू छ । कुनै लोकतन्त्रवादी, कुनै समाजवादी । तर पार्टीभित्र न लोकतन्त्र छ, न छ समाजवाद । मात्र छ गुटतन्त्र,

साथमा थिए डरलाग्दा दाहे गोहीहरू । उनीहरू ठूलठूला रहस्यमय दरबारमा बस्थे । दुलाजस्ता । ओडारजस्ता । त्यहीँ बसेर उनीहरू आफ्नो चिसो जिब्रो लपलपाउँथे । डस्नु उनीहरूको काम थियो । दरबारनजिकै मैलो र कालो पोखरी थियो । त्यहाँ अजिगरहरू ढुकेर बस्थे । र, पानी पिउन आउने निर्धा मृग र खरायोहरू समाउँथे । त्यसैलाई उनीहरू सुशासन भन्थे । बेला-कुबेला त्यहाँ पनि चुनाव हुन्थ्यो । सर्पहरू उम्मेदवार हुन्थे । गोमनको प्रतिस्पर्धामा करेत । अजिगरको प्रतिस्पर्धामा धामन । त्यो यस्तो समय थियो कि मान्छेहरू बोल्ल डराउँथे । सर्वत्र अँध्यारो थियो । सर्वत्र छलछाम थियो । अध्यारोमै मान्छेहरू भोट हाल्थे र चुनाव जित्थे सर्पहरूले ।

एक दिन, त्यस देशका मान्छेहरूले विद्रोह सुरु गरे । विषालु सर्पविरुद्ध मान्छेको विद्रोह । अँध्यारोविरुद्ध उज्यालोको विद्रोह । अन्यायविरुद्ध न्यायको विद्रोह । आन्दोलनकारीहरू प्रजातन्त्र ल्याउन चाहन्थे । जीवनमा उज्यालो बाल्न चाहन्थे । र, एक दिन लगभग तीस वर्षको अथक संघर्षपछि मान्छेले जित्यो । अर्थात्, उज्यालोको जित भयो । न्यायको जित भयो । त्यस देशमा प्रजातन्त्र आयो ।

तर दुर्भाग्य, विजयको अबिर नपखालिँदै, सबै कुरा उलटफेर भयो । सडकमा पोखिएको सहिदको रगत नमुक्दै, सर्पहरू भेष बदलेर मान्छेको गोलामा मिसिए । विजयोत्सवमा सर्पहरूले समेत अबिरजात्रा गरे । चोकचोकमा भव्य

र खलनायकहरूबीच साइनो कसिँदै गयो । त्यसपछि अनौठो भयो । यस्तो भयो कि बिस्तारै सत्ताको सिंहासनमा बस्ने मान्छेहरू विषालु बिच्छीमा फेरिए । र, त्यो अचम्मको देशमा सुरु भयो बिच्छीहरूको साम्राज्य । जब बिच्छीहरूको शासन सुरु भयो, मान्छेहरू फेरि जागे । सडकमा न्यायका नाराहरू घन्कन थाले । लोकतन्त्रको स्वर अजेय बनेर उठ्यो । बिच्छीहरूविरुद्ध मान्छेले विद्रोहको मसाल बाल्यो । र, अन्ततः बिच्छीहरूको कुशासन पनि ढल्यो । त्यस देशमा संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र आयो ।

तर दुर्भाग्य सकिएन । आन्दोलन सकिएको अर्को दिनदेखि नै सर्प र बिच्छीले घाँटी जोडे । फेरि यत्रतत्र सत्ताको प्रीतिभोज आयोजना भयो । ठेकेदारीको दिवाभोज । लुट र कमिसनको रात्रिभोज । राज्यदोहनको कक्केल । यतै प्रीतिभोज, उतै सहभोज । जसै स्वादिष्ट भोजहरू चल्दै गए, तसै मान्छेको स्वरूप फेरिँदै गयो । प्रीतिभोजको चमत्कारले हुनुपर्छ, शनैःशनैः लोकतन्त्रवादी नेताहरू त खुँखार ब्याँसोमा पो फेरिँदै गए । यसरी त्यो अनौठो देशमा ब्याँसाहरूको कुशासन सुरु भयो । मान्छेको विद्रोह रोक्न ब्याँसाहरूले भने, 'हामीले मान्छेको रगत खान छोडिदियोँ । हामीले निर्धा प्राणीको सिकार गर्न छोडिदियोँ । हामी ज्ञानी भयौँ । हामी लोकतान्त्रिक भयौँ । अब सामाजिक न्याय र समृद्धिका नयाँ दिनहरू आउँछन् ।' ब्याँसाहरूको भुटलाई मान्छेले विश्वास गरे । त्यसपछि

नाजुक राजनीतिक सुरक्षा

राजनीतिक सुरक्षालाई राष्ट्रिय सुरक्षा नीतिको पहिलो प्राथमिकतामा राखिन्छ, विशेषतः तेस्रो विश्वका मुलुकहरूमा। तर, राजनीतिक सुरक्षाको सर्वाधिक दुरुपयोग पनि तेस्रो विश्वका मुलुकहरूमै हुने गरेको पाइन्छ। यस्ता देशका नेताहरू यो शब्दावली सुन्न पनि चाहँदैनन्, यसको दुरुपयोगका कारक आफैं भएकाले।

मात्रात्मक रूपमा धेरैथोर होला, नेपालको अवस्था पनि यही हो। यहाँ राजनीतिक सुरक्षाको संक्रमणकाल छ, अहिले। राष्ट्रिय सुरक्षा नीति वा बृहत् सुरक्षा नीतिका अन्य मुख्य विषयमध्ये आर्थिक सुरक्षा, परराष्ट्र नीति/कूटनीतिक सुरक्षा, पर्यावरणीय सुरक्षा, सामाजिक तथा सांस्कृतिक सुरक्षा, आन्तरिक सुरक्षा, खाद्य सुरक्षा लगायत मानव सुरक्षाका विविध पक्षको स्तर न्यून पाइन्छ।

संविधानले तोकेको राष्ट्रिय हितका आधारभूत विषयहरू नेपालको स्वतन्त्रता, सार्वभौमसत्ता, भौगोलिक अखण्डता, राष्ट्रियता, स्वाधीनता, स्वाभिमान, नेपालीको हकहितको रक्षा, सिमानाको सुरक्षा, आर्थिक समुन्नति र समृद्धिमध्ये अधिकांशको अवस्था सन्तोषजनक छैन। भन्नु बिग्रँदो छ, दिनानुदिन। यसरी राष्ट्रिय सुरक्षाका विषयहरू संकटोन्मुख हुनुको मूल कारण राजनीतिक सुरक्षा कमजोर हुँदै जानु हो। राजनीतिक सुरक्षा नै उल्लिखित सबैजसो विषयको सुरक्षाको मूल हो। र, मूल नसाइलएसम्म अन्य सुरक्षा सधैं कमजोर हुन्छन्। अहिलेको राष्ट्रिय मुद्दा भनेको कसरी राजनीतिक सुरक्षा प्राप्त हुन्छ र मजबुत गर्न सकिन्छ भन्ने नै हो।

राजनीतिक सुरक्षाको प्राप्त भनेको पहिलो त संविधानको सुरक्षा हो। दोस्रो चाहिँ देश, समाजमा स्थापित सही मूल्य-मान्यता र आम नागरिकको हितका विषयहरूको सुनिश्चितता हो। तर, संविधान मिच्ने, स्वार्थअनुकूल व्याख्या-अपव्याख्या गर्ने, सामाजिक मूल्य-मान्यताको अवमूल्यन गर्ने, आम जनताबीच विभाजन ल्याउने गरी राष्ट्र र नागरिक हितविपरीत काम गर्ने तथा व्यक्ति

कान्तिपुर

र पार्टीगत स्वार्थलाई राष्ट्रिय स्वार्थभन्दा माथि राखी राजनीति गर्ने परिपाटी छ, जुन राजनीतिक सुरक्षामाथि घात हो। राजनीतिशास्त्रीहरूले लोकतन्त्र धरापमा पर्ने सम्भावना बढेको भनी मूल्यांकन गर्न थालेका छन्। सैद्धान्तिक विचलन, शक्ति र सत्ता जसरी पनि हत्याउन जोसँग पनि अनैतिक, अप्राकृतिक र आपराधिक गठबन्धन गर्न पनि तयार हुने प्रवृत्तिका कारण निर्वाचन कुरूप राजनीतिक अभ्यास बन्दै गएको मात्र होइन कि लोकतन्त्रको सुन्दर पक्ष नै कमजोर हुन पुगेको छ। आजीवन प्रजातान्त्रिक विचार, सिद्धान्त, आस्था र निष्ठा बसेका कुनै कांग्रेसी कार्यकर्तालाई हेँसिया हथौडामा भोट हाल्न बाध्य पार्नु भनेको यस्तै असंगतिको एउटा उदाहरण हो।

केही महिनादेखि राष्ट्रमा जनताले भोग्नुपरेको र भोगिरहेका प्राकृतिक र मानवसृजित कातिपय समस्या र मुद्दाहरू ओभरलमा परेका छन्, यिनै राजनीतिक अभ्यासका कारण। कुनै पनि राष्ट्रिय एजेन्डा/मुद्दाले महत्त्व पाउने छाडेको छ। पार्टी नेतृत्वहरूमा गठबन्धन र सिट

भागबन्डाबाहेक अन्य कुराको फिक्री देखिँदैन। राजनीतिलाई नै बस्ने, खाने, सुत्ने, उठ्ने, गफ हाँक्ने, पैसा कमाउने र स्वार्थपूर्ति नहुँदा सतोसराप गर्दै तिकता पोख्ने भाँडो बनाएका राजनीतिक भीडहरूका अगाडि बहुमतमा रहेका र राष्ट्रप्रति वफादार आम जनता निरीह हुन पुगेका छन्। विचार, सिद्धान्त, आस्था र निष्ठा सबै राजनीतिक भाष्यमा मात्र सीमित भएका छन्, व्यवहारमा होइन। उपर्युक्त सबै लोकतान्त्रिक आदर्शलाई नेताहरूले पोलेर खाइसकेका छन्। जब लोकतन्त्रको आधार नै धराशायी हुँदै छ भने यो व्यवस्थाको दिगोपनमा प्रश्न खडा हुनु स्वाभाविक हो। देशको संविधान र राष्ट्रिय सुरक्षा नीति अनुसार विधिसम्मत राजनीतिक अभ्यास चल्न/चलाउन सके मात्र राजनीतिक सुरक्षाको निश्चितता हुन्छ। यस्तो हुन सकेको छैन, खतरा यहीँनिर छ।

राष्ट्रिय राजनीति नै बरालिएका कारण देशको व्यवस्थापिका, कार्यपालिका र न्यायपालिका सबका सब ध्वस्त नभए पनि राम्रैसँग भाँडिएका छन् र यिनले जनआस्था गुमाएका छन्। राष्ट्रपतिलाई समेत विवादमा

तानी बदनाम गर्न पछि परेका छैनन् पार्टी र नेताहरू। पार्टीका शीर्षस्थ नेतृत्वहरू एकआपसमा हिलो छ्यापाछ्याप र तल्लो स्तरको गालीगलौजमा उत्रिँदा देशमा को ठीक र को बेठीक भनेर छुट्ट्याउने गद्दो भएको छ। अनि, यस्तो अवस्थामा देशलाई सही विकास दिने कसले त? जनतामा राजनीतिप्रति वितृष्णा बढ्दो छ, जसलाई कम आकलन गर्ने सुविधा छैन नेताहरूलाई। देश चुनावी वातावरणमा रुमलिएको छ। लोकतन्त्रको धज्जी उडाउँदै गठबन्धनहरू बनेका छन्। लोकतन्त्र जोगाउन, राजनीतिक स्थिरता कायम गर्न र संविधानको रक्षा गर्न यसका लागि बाध्य भएको निर्लज्ज अभिव्यक्ति दिन किञ्चित् लाज मान्दैनन् नेताहरू। अहिलेको अप्राकृतिक गठबन्धनले कुसंस्कारको रूप लिँदै छ, लोकतन्त्रका लागि यो शुभसंकेत होइन। यस्तो राजनीतिक कुसंस्कारले लोकतन्त्र जोगिने होइन बरु मासिन सक्छ।

'मनी', 'मसल' र पहुँचका आधारमा मात्र स्वार्थपूर्ति हुने/गर्ने मानसिकता बोकेका शीर्षस्थ नेताहरू, थाँक्रोबिना माथि उक्लिनै नसक्ने

केशरबहादुर भण्डारी

लहरे प्रवृत्ति बोकेका मध्यम तथा तल्लो तहका नेता भनाउँदाहरू र यिनै फोहोरी खेलमा चलखेल गर्न सक्नुलाई नै कुशल राजनीति ठान्ने आम कार्यकर्ताको भीडमा लोकतन्त्र निसासिँदो छ। चुनावको तिथिमिति घोषणा भई आचार संहिता लागू भइसक्दा पनि त्यसको खिल्ली उडाउँदै आचार संहिता मिच्ने काम सत्ताधारी गठबन्धनबाटै निर्धक्कै भइरहेछ। आचार संहिता लागू गर्ने विषयमा निर्वाचन आयोगचाहिँ हुट्टियाउँले आकाश थामेजस्तो भ्रममा ट्याउँट्याउँ गरेर मात्र आफ्नो दायित्व पूरा गरिरहेको समझिन्छ, भलै नबुझेको त उसले पनि छैन। स्वच्छ, निष्पक्ष र भयरहित वातावरणमा चुनाव गराउने भनी नेता र निर्वाचन आयोग सबै सुगाले 'गोपी कृष्ण कहे' भनेभै यान्त्रिक रटान लगाउनमै व्यस्त छन्। तर, यो फोहोरी राजनीतिक अभ्यास न साधन हो, न त साध्य नै। यसैले नेपालजस्तो सानो राष्ट्रले आफ्नो अहं राष्ट्रिय हित, चासो तथा राष्ट्रिय अस्मिता जोगाउन राजनीतिक सुरक्षाको सुनिश्चितता गर्नुपर्छ। विद्यमान प्रदूषित राजनीतिक व्यवस्था र अभ्यासमा अब पनि सुधार नगर्ने हो भने राजनीतिक भविष्य नै खतरामा पर्न सक्ने सम्भावना बढ्दो छ। अहिलेकै अवस्थामा रुमलिएर बस्ने हो भने त्यो दिन धेरै पर नहुन पनि सक्छ; 'घरे पोलेपछि खरानीको के दुःख' भनेभै अवस्था आउन पनि सक्छ। चेतना भया!

(पूर्वसहायक रथी भण्डारी नेपाल इन्स्टिच्युट फर स्ट्राटेजिक स्टडिजमा आबद्ध छन्।)

कान्तिपुर

गाउँपालिकाबासीलाई अनुरोध

- १) जन्म, मृत्यु, बसाईसराई, बिवाह दर्ता जस्ता घटना ३५ दिनभित्र सम्बन्धित वडा कार्यालयमा दर्ता गरौं।
- २) मालपोत लगायतका दस्तुर समयमै बुझाई जिम्मेवार नागरिक बनेौं।
- ३) कृषिमा आत्मनिर्भर, पशुपालनमा युवा सहभागिता बढाएर स्वरोजगार बनेौं।
- ४) आफ्नो सन्तानलाई सक्षम एवम् शिक्षित बनाउन विद्यालय पठाऔं।
- ५) गाउँ टोलको विकास निर्माण कार्यमा सहभागिता जनाऔं।
- ६) बाँभो जमिन उपयोग गरी खाद्यान्न संकट हटाउनुमा जोड दिऔं।
- ७) रुख, बिरुवा बृक्षारोपण गरी वातावरण हरीचाली बनाऔं।
- ८) पूर्ण सरसफाई तथा हिंसा मुक्त समाज निर्माणमा सहयोग गरौं।
- ९) आर्थिक कार्यमा महिला सहभागितामा जोड दिऔं।
- १०) बाल बिवाह रोकौं, छोरीको उज्ज्वल भविष्यको लागि आजैदेखि सोचौं।
- ११) लैङ्गिक हिंसाको विरोध गरौं। ज्येष्ठ नागरिक, एकल महिला एवम् अपांगता भएका व्यक्तिहरूको लागि वितरण गरिने सामाजिक सुरक्षा भत्ता र अन्य लक्षित कार्यक्रममा हुन सक्ने दुरुपयोगमा खबरदारी गरौं।

अनुरोध : ऐरावती गाउँपालिका बरौला, प्यूठान

प्यूठान...

खर्च हुनबाट जोगियो। यस्ता गम्भीर प्रकारका शल्यक्रिया प्यूठानमै हुनु भनेको सम्पूर्ण प्यूठान बासी लगायत छिमेकी जिल्लाबासीहरूका लागि पनि खुसिको कुरा रहेको उनले बताए। अस्पतालमै बाल रोग विशेषज्ञ डाक्टर सौरभ श्रेष्ठ, डाक्टर पारुल खड्का, एनेस्थेसिया मधु सुनार, नर्सिङ कर्मचारी लगायत राम्रो टिम भएकै कारण शल्यक्रिया गर्न सहज भएको डाक्टर केसिले बताए। अहिले बच्चाका बुवा शंकर नेपाली खुसी हुँदै

आफ्ना जुम्ल्याहा सन्तानलाई काखमा लिएर अस्पतालमा बसेका छन्। उनले आफ्नो श्रीमती र बच्चालाई बचाइदिएको भन्दै डाक्टरहरूलाई धन्यवाद समेत दिए। अस्पतालका बालरोग विशेषज्ञ डाक्टर सौरभ श्रेष्ठका अनुसार अहिले बच्चाहरूको स्वास्थ्य अवस्था राम्रो रहेको बताए। त्यसैगरी पछिल्लो समय विशेषज्ञ सहितको सेवा दिँदै आएको प्यूठान अस्पतालमा लामो समयसम्म भिडियो एक्सरे सेवा अबरुद्ध हुँदा समेत अस्पताल प्रसासनले कुनै चासो नराखेको स्थानीयको गुनासो छ।

भुलेनी पोष्ट साप्ताहिक

समाचार, सूचना, विचार र विज्ञापन प्रकाशनका लागि हामिलाई सम्पर्क: ०८६-५५०८३६

Email : jhulenipyuthan@gmail.com

कविता

भुलेनी र लिस्ने हिमालबाट सगरमाथा देखिन्छ।
त्यही हिमालको कासमा बसि कविता लेखिन्छ।
गर्दछन् घण्टा अहम् दुइदिन गिठो बोली छैन।
मनुष्यको चोला यस्तै रैछ आज छ मोलि छैन।

बालक भै देखिन्छु अर्कै थाहा मधुन उमेर बढेको।
याद आउँछ साथी सङ्गी रहि त्यहीँ स्कुल पढेको।
गुरुवा गुरुआमाले शिक्षा दिइएको स्कुल जाग माथी।
छुट्टीघर टाढा हुने सबैसँग कस्तो लेखिओ माथी।

लाउथ्यो सधैँभरी हामीलाई बहानेको बजार राको।
धर्म संस्कृती जोगी सँगै पाठपूजा हुन्छ्यो हाको।
सोला र नाला सुस्साउथे सदा बजारको चारैतिर।
सितल पवन ल्याउदै बज्दथ्यो माथी कोठिभिर।

देखिन्छ तल बिजुवार बाउदुला रमाइलो बजार।
आउछन् घुम्न मनुष्यहरु पनि लासौमा हजार।
जब आँसाहरु बन्द हुन्छन् तब संसार छेकिन्छ।
बापुजेल मात्र हो रैछ यहाँ सबैले धर्ती टैकिन्छ।

श्यामकुमार क्षेत्री (मुस्कान)

नौबहिनी - ८. बल्लेसोला प्यूठान, हाल भारत

गजल

सोपेको सोजेको जस्तो दिन छैन रात छैन
यो मन भित्र कोही कसैलाई केही बात छैन।

जसरी एक पिउझको घरी सुनसानमा बाँछ
त्यसैगरी - अब यो दिल पनि त आजाद छैन।

यो दिलमा राज गर्नेहरु हुन्छ मधुर आध हुन्छ
मेरो प्रेम्को - शब्दकोशमा कसैलाई घात छैन।

तिमी धन पैसाको करोडपति हो म मनको हूँ
ममा कुनै घण्टा छैन धन पैसाको मात छैन।

प्रिया सुन सोज्ने मध अरु रोजेर जान सक्छौ
म गरीब हूँ महल दिन सक्ने मेरो ओकात छैन।

जीवन रावल क्षेत्री (बमझ्डी)

बिथडविर गाउँपालिका ५ रैकोसी

हाल भारत ब्याङ्गोर

मुक्तक

मुक्तक १
उमेर हल्किदै जाइपनि दुःख अर्कै हराइएको छैन।
संघर्षका पाइला अघि सार्दैछु लारबराइएको छैन।
जीवनमा समस्या सँग लड्दा लड्दै थाकी सकें,
फेरिपनि हिममत जारेकोछु कति हराइएको छैन।

मुक्तक २
कहिलेआपानो त कहिले सुक्कीको धारमा छ जिन्दगी।
बिना कसुर फसाइएको बन्दी कारागारमा छ जिन्दगी।
चाहेरपनि आफ्नो जिन्दगी खुशिसँग जिउन नपाउने,
षडयन्त्र नै सडयन्त्रले भरिइएको संसारमा छ जिन्दगी।

मुक्तक ३
कुनै ठाउँबाट त सगरमाथा पनि तल देखिन सक्छ।
अवसर धनीको महलमा पनि सलबल देखिन सक्छ।
एक दुई पटक नियालेर हेर्ने प्रयास त गरिदेऊ तिमी,
हामी गारिबको मधुपत्रीमा पनि मलमल देखिन सक्छ।

विष्णु पौडेल

पोखरा - ६ बैदाम

कविता : यो मनले सविम्वर तिमिलाई

यो मनले सविम्वर तिमिलाई भेट्न सोजे
मेरो यो दिलमा सजाइर तिमिलाई राखे

त्यो लामो यात्रा र तिमी सँग मधका कुराकानिहरु
त्यहाँ बसेको त्यो होटल साथमा साना साधका पलहरु
यो मनले सविम्वर तिमिलाई भेट्न सोजे
मेरो यो दिलमा सजाइर तिमिलाई राखे

आजो तिमी भेट मयो मेरो मुहार खुसि मयो
यो मेरो दिलका कुराहरु तिमिलाई सुनाईने मयो
यो मनले सविम्वर तिमिलाई भेट्न सोजे
मेरो यो दिलमा सजाइर तिमिलाई राखे

तिमी सँग रमाइर अंकमाल जारे
अलि छुट्टिआ आशु मर्चो आशु पछेर बसे

गोविन्द राज ओझा (राजन)

दिपायल सिलगढी न.पा.२ दिपायल जेटी

यो मनले सविम्वर तिमिलाई भेट्न सोजे
मेरो यो दिलमा सजाइर तिमिलाई राखे

कविता : मतदाता

म अनघो मतदाता
असल स्याब उमेरदेवार
छु ठउन नसक्ने।

म बहिरो मतदाता
राक्षा बिचार सुन्न नसक्ने।

म लाटो मतदाता
सहिलाई सहि,
गलतलाई गलत मन्न नसक्ने।

म लुलो लंगो मतदाता
स्वैच्छिकले मत हाल्न नसक्ने।

अलि मलाइ नै,
असल नेता र बिकसित देश चाहिने।

किरण पोखेल (एक बसन्त)

सरुमारानी २, दर्मान प्यूठान

गजल

मन फेरिन सक्छ भरोसा टुट्न सक्छ।
यो कलियुग हो बाबु साथ छुट्न सक्छ।

व्यवहारमा भन्दा अनुहारमा ध्यान दिनु,
यति रूखाल गर्नु अनुहारले लुट्न सक्छ।

तस्वीर सुन्दर देखिन्छ सिसागा सजाइको,
नियालेर नहेर्नुस यसरी सिसा फुट्न सक्छ।

तिमीलाई हतार मलाई हतार छैन महोदय,
खुसी फर्केका छैन मेरा कसरी जुट्न सक्छ।

घरी सजिलो घरी अट्यारो पाछ समथले,
बेलाबेला लाग्छ रुसो वचनले चुट्न सक्छ।

वासुदेव दनुवार

सिन्धुली

रोचक/प्रेरक प्रसङ्ग

२१ दिनकी शिशुको पेटबाट निकालियो ८ वटा भ्रुण

संसारमा कहिलेकाहीँ अकल्पनीय घटना हुन्छन्। भारतको भ्रारखण्डस्थित रामगढमा एउटा यस्तै घटना भएको छ। त्यहाँ २१ दिनकी एक शिशुको पेटबाट आठवटा अविकसित भ्रुण निकालिएको छ। राँचीस्थित रानी बाल अस्पतालमा शल्यक्रिया गरी ती भ्रुण निकालिएको हो। शिशु अहिले पूर्णरूपमा स्वस्थ रहेको बताइएको छ।

एक महिलाले गत अक्टोबर १० मा एउटा स्थानीय अस्पतालमा ती शिशुको जन्म दिएकी थिइन्। पेटमा समस्या देखिएपछि अस्पतालमा उनको सिटी स्क्यान गराइयो। त्यस क्रममा उनको पेटमा ट्युमर भएको आशंका डाक्टरहरुले गरेका थिए। राम्रो उपचारका लागि डाक्टरहरुले ती शिशुलाई राँची पठाइदिए। राँचीको बाल अस्पतालमा ती बच्चीको शल्यक्रिया गरी पेटमा रहेको वस्तु निकाल्ने क्रममा

चिकित्सकहरु छक्क परे। किनकि उनको पेटमा ट्युमर नभई आठवटा अविकसित भ्रुण थिए। चिकित्सकका अनुसार नवजात शिशुको पेटमा यस्तो अविकसित भ्रुण फेला पर्नु निकै दुर्लभ घटना हो। १० लाख बच्चामा एक जनामा मात्र यस्तो हुन्छ। यसलाई चिकित्सा भाषामा फिटस

इन फिटू भनिन्छ। जहाँ बच्चाको पेटमा बच्चा बन्न लाग्छ। चिकित्सकका अनुसार जब गर्भमा एक भन्दा धेरै भ्रुण हुँकिरहेका हुन्छन्, त्यसबेला कुनै भ्रुणको विकास कम हुँदा त्यस्ता भ्रुण विकसित भ्रुण भित्र विलय हुन्छन्। अनि त्यस्ता भ्रुण बच्चाको शरीरभित्र बढ्न थाल्छन्। अनलाइन खबर

जनहितमा जारी सन्देश

- फोहोर छोएपछि, खाना खानु वा खुवाउनु अघि, चपी प्रयोग गरिसके पछि सावुन पानीले हात धुने बानी बसालौ।
- व्यक्तिगत सरसफाईमा ध्यान दिऔ।
- घर भित्र र घर वरपर नियमित सरसफाई गरौ।
- दिसा/पिसाब गर्दा चर्पी नै प्रयोग गरौ। खुल्ला ठाउँमा दिसा, पिसाब नगरौ।
- कुहिन र नकुहिन फोहोर बर्गिकरण गरौ, २ छुट्टा छुट्टै ढाँडामा संकलन गरौ।
- सार्वजनिक सवारी साधनबाट यात्रा गर्ने क्रममा

भ्यालबाट सार्वजनिक स्थल तथा सडकहरुमा कुनै पनि प्रकारको फोहोर जन्म पदार्थहरु जथाभावी फर्चाँवने।

अनुरोधक:

खानेपानी तथा सरसफाई डिभिजन
कार्यालय परिवार प्यूठान

नगरपालिकावासिलाई अनुरोध

लैङ्गिक हिंसाको विरोध गरौ। ज्येष्ठ नागरिक, एकल महिला एवम् अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरुको लागि वितरण गरीने सामाजिक सुरक्षा भत्ता र अन्य लक्षित कार्यक्रममा हुन सक्ने दुरुपयोगमा खवरदारी गरौ। वातावरणमैत्री गाउँपालिका बनाउन प्रतिवद्ध वनौ। विकास निर्माणका काममा जनसहभागिता जुटाऔ। छोरा र छोरीमा भेदभाव नगरौ। बाल विवाह न्युनीकरणका लागि अभियान चलाऔ। नगरपालिकाबाट इजाजत लिएर मात्र घर निर्माण तथा ब्यवसाय सञ्चालन गरौ।

अनुरोधक : प्यूठान नगरपालिका विजुवार प्यूठान

गाउँपालिकाबासीलाई अनुरोध

- १) जन्म, मृत्यु, बसाईसराई, बिवाह दर्ता जस्ता घटना ३५ दिनभित्र सम्बन्धित वडा कार्यालयमा दर्ता गरौ।
- २) मालपोत लगायतका दस्तुर समयमै बुझाई जिम्मेवार नागरिक बनौ।
- ३) कृषिमा आत्मनिर्भर, पशुपालनमा युवा सहभागिता बढाएर स्वरोजगार बनौ।
- ४) आफ्नो सन्तानलाई सक्षम एवम् शिक्षित बनाउन विद्यालय पठाऔ।
- ५) गाउँ टोलको विकास निर्माण कार्यमा सहभागिता जनाऔ।
- ६) बाँझो जमिन उपयोग गरी खाद्यान्न संकट हटाउनुमा जोड दिऔ।
- ७) रुख, बिरुवा बृक्षारोपण गरी वातावरण हरीयाली बनाऔ।
- ८) पूर्ण सरसफाई तथा हिंसा मुक्त समाज निर्माणमा सहयोग गरौ।
- ९) आर्थिक कार्यमा महिला सहभागितामा जोड दिऔ।
- १०) बाल बिवाह रोकौ, छोरीको उज्वल भविष्यको लागि आजैदेखि सोचौ।

अनुरोधक : मल्लरानी गाउँपालिका खलंगा, प्यूठान

भुलेनी पोष्ट

साप्ताहिक

समाचार, सूचना, विचार र विज्ञापन प्रकाशनका
लागि हामिलाई सम्पर्क: ०८६-५५०८३६Email :
jhulenipyuthan@gmail.com

पत्रकारलाई निर्वाचन अभिमुखिकरण

भुलेनी पोष्ट,

प्यूठान

जिल्लामा क्रियाशिल पत्रकार हरुलाई निर्वाचन सम्बन्धी अभिमुखिकरण गरिएको छ । जिल्ला निर्वाचन कार्यालय प्यूठानले आईतबार पत्रकारहरुलाई अभिमुखिकरण गर्दै जिल्लामा स्वच्छ, स्वतन्त्र र शान्तपूर्ण तरिकाले निर्वाचन गर्ने वातावरणका लागि भूमिका खेल्न आग्रह गरिएको छ ।

मुख्य निर्वाचन अधिकृत देव प्रसाद योगीले सहि र सत्य समाचार सम्प्रेषण गर्नु पत्रकारको दायित्व भएको बताउँदै मसिर ४ को निर्वाचन सफल बनाउन सकारात्मक भूमिका खेल्न आग्रह गरेका हुन । उनले जिल्लामा अहिलेसम्म मौखिक रुपमा मात्र उजुरी प्राप्त भएको र त्यसको मौखिक रुपमै कार्यान्वयन गरिएको बताए । कार्यक्रममा प्रमुख जिल्ला अधिकारी सुनिता नेपालले निर्वाचन आचार संहिता उल्लंघनका घटना हुन नदिन सञ्चारकर्मीको भूमिका महत्वपूर्ण हुने बताए । सबै क्षेत्रलाई निर्वाचन आचारसंहिता

लाग्ने भएकाले त्यसको पालना गर्नु सबैको कर्तव्य भएको बताए । उनले गएको स्थानीय तहको निर्वाचन शान्तिपूर्ण रुपमा सफल भएको भन्दै अहिलेको निर्वाचनलाई पनि शान्तिपूर्ण रुपमा सम्पन्न गर्न सबैको भूमिका आवश्यक रहेको बताए ।

जिल्लामा मतपत्र, मतदान सामग्री प्राप्त भइसकेको जिल्ला निर्वाचन अधिकारी देविराम पाठकले जानकारी दिए

। निर्वाचनमा खटिने कर्मचारीको टुंगो केहि दिनमा लाग्ने उनको भनाई छ । मतदाता शिक्षा नमुना मतदान लगायतका कार्यक्रम भइरहेको उनको भनाई छ । प्यूठानमा एक लाख ५९ हजार सात सय ६० मतदाता रहेका छन् । प्रदेश क्षेत्र नं. क मा ७४ हजार छ सय ६३ र प्रदेश क्षेत्र नं. ख मा ८५ हजार ९७ रहेको जिल्ला निर्वाचन कार्यालय प्यूठानले जनाएको छ ।

लायन्स क्लबद्वारा डा. पौडेललाई सम्मान

भुलेनी पोष्ट,

प्यूठान

प्यूठान लायन्स क्लब प्यूठानले डा राजेन्द्र पौडेललाई सम्मान गरेको छ । शनिबार जुम्रीमा एक कार्यक्रम गरि डा. पौडेललाई सम्मान गरेको हो प्यूठानका धेरै दिन दुखी एबम हार्ड जोनी सम्बन्धी गरिब बिरामिहरुको निशुल्क उपचार तथा सल्लिक्रिया गरेको भन्दै लायन्स क्लब प्यूठानले पोखरा स्वास्थ्य बिज्ञान प्रतिष्ठान पोखरामा कार्यरत हार्ड जोनी तथा नसारोग विशेषज्ञ डाक्टर पौडेललाई थप प्रोत्सानका लागि सम्मान गरेको क्लबका जोन चियर प्रसन अर्जुन कुमार कक्षपतिले बताए । प्यूठानबाट रिफर गरिएका ६१ जना हाडजोनीका बिरामिहरुको पौडेलले निशुल्क सल्यक्रिया गरेका थिए ।

सम्मान कार्य लायन्स क्लब प्यूठानका अध्यक्ष मीन बहादुर कुवरको अध्यक्षता रहेको कार्यक्रममा सल्यक्रिया

गरिएको विरामी र आफन्तको पनि उपस्थित रहेको थियो ।

उनीहरुले डाक्टर राजेन्द्र पौडेल लाई भेटेर खुसी व्यक्त गर्दै दिन दुख तथा गरिबका डाक्टर पौडेल भगवान रहेको बताएका छन । प्यूठानको मल्लरानी

गाउँपालिका ३ बर्बोटा जन्मीएका डाक्टर पौडेलले आफुलाई सधै गरिब बिरामिहरुको सेवा गर्न पाउँदा खुसी मिल्ने बताए । साथै पौडेलले प्यूठानमै आएर अझ धेरै प्यूठानी जनतालाई सेवा दिने चाहाना रहेको समेत बताएका छन ।

जिप दुर्घटना हुँदा ३ जनाको घटना स्थलमै मृत्यु

भुलेनी पोष्ट,

प्यूठान

प्यूठान नगरपालिका ५ पुर्णगाउँमा जिप दुर्घटना हुँदा ३ जनाको घटना स्थलमै मृत्यु भएको छ विजुवारबाट प्यूठान नगरपालिका ५ पुर्णगाउँ जाँदै गरेको जिप दुर्घटनामा परि तीन जनाको मृत्यु भएको हो ।

लु १ ज ३७०७ नम्बको जिप बुधबार राती १ बजेको समयमा दुर्घटनामा परि प्यूठान नगरपालिका ५ पातलकटेरी निवासी ४६ वर्षका खुमन थापा सोही ठाउबस्ने ४६ वर्षकी जुनकी थापा र वर्ष ५२ कि महिमा घर्ती को घटना स्थलमै मृत्यु भएको छ भने १३ जना घाइते भएका छन । घाइतेहरुको प्यूठान स्पतालमा उपचार भैरहेको छ । गभिर ६ जनालाई बुटवल रिफर

गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय प्यूठानले जानकारी दिएको छ । घाइते हुनेहमा फागुनी खत्री, गोरी खत्री, कुमारी महारा, डिलाराम घर्ती खत्री, निमा खत्री, जुठी महारा, कुमारी

महारा, नोखी महारा, गोरी खत्री, निमलाल घर्ती, जगमा महारा, रामे रोका र चालक विनोद केएम रहेका छन् ।

छोटकरी

विद्यार्थीलाई वित्तीय साक्षरता कार्यक्रम

भुलेनी पोष्ट,

प्यूठान

कामना सेवा विकास बैंक जस्पुर शाखाले आफ्नो १६ औं वार्षिकोत्सवको अवसर पारेर वित्तीय साक्षरता कार्यक्रम आयोजना गरेको छ । बैंकले माण्डवी गाँउपालिका-३ लामाचौर स्थित प्यूठान सनराईज एकेडेमीमा अध्ययनरत विद्यार्थीलाई वित्तीय सम्बन्धी जानकारी गराएको हो । बचत गर्न, पैसाको सहि सदुपयोग गर्न सिकाउन, सहि वित्तीय निर्णय गर्न, तथा वित्तीय सेवा उपभोगको अधिकार एवं प्रावधानका वारेमा शिक्षा दिने उदेश्यले वित्तीय साक्षरता कार्यक्रम गरिएको बैंकका शाखा प्रबन्धक कृष्ण सुवेदीले जानकारी दिए ।

फजुल खर्च नगर्ने, वचतका

लागी औपचारिक माध्यम रोज्ने, पारिवारिक बजेट बनाएर जीवनयापन गर्ने, आधुनिक बैकिङ सुविधाको उपभोग गर्ने, वित्तीय साक्षरता तर्फ अग्रसर बन्ने विषयमा विद्यार्थीलाई ज्ञानमुलक शिक्षा प्रदान गरेकोमा एकेडेमीका प्रधानाध्यापक राम बहादुर विश्वकर्मांले बैंकलाई धन्यवाद दिए । एकेडेमीमा अध्ययनरत कक्षा ६, ७ र ८ का विद्यार्थीसँग गरिएको वित्तीय साक्षरता कार्यक्रममा बैंकका प्रबन्धक कृष्ण सुवेदी, महिराज भट्ट, अम्बिका सुवेदी, यशोदा पौडेल, गणेशमान खड्का, राजकुमार विष्ट, स्कुलका प्रधानाध्यापक राम बहादुर विश्वकर्मा, शिक्षक चन्द्र प्रसाद पौडेल, बाम बहादुर खत्री, लंक बहादुर नेपाली, भोजेन्द्र कुँवर लगायतको उपस्थिति रहेको थियो ।

बरौलामा एक्सरे सेवा सुरु

भुलेनी पोष्ट,

प्यूठान

ऐरावती गाउँपालिका वडा नं २ मा रहेको बरौला स्वास्थ्य चौकीमा एक्सरे सेवा सुरु गरिएको छ । आइतबार एक औपचारिक कार्यक्रमका बीच गाउँपालिका अध्यक्ष नविल विक्रम शाहले एक्सरे सेवा शुभारम्भ कार्यक्रमको उद्घाटन गरेका हुन । उद्घाटन कार्यक्रममा आफ्नो मन्तव्य राख्दै गाउँपालिका अध्यक्ष शाहले यस क्षेत्रका बिरामीहरुलाई एक्सरे सेवा लिनका लागि सहज हुने बताए । यहि सेवा लिनैका लागि बिजुवार, बुटवल जानुपर्थ्यो, अध्यक्ष शाहले भने, "अब अन्य क्षेत्रमा जानुपर्ने बाध्यता हटेको छ ।" बरौला स्वास्थ्य चौकीमा भिडियो एक्सरे, ल्याब सेवा, ईसिजी, एमरजेन्सी सेवा सञ्चालनमा छ ।

बिगत २ वर्षदेखि यस स्वास्थ्य संस्थामा मेडिकल अधिकृत डाक्टर समेत राखेर बिरामीहरुको सेवा दिईरहेको अध्यक्ष शाहले बताए । यस ठाउँमा १५ सैयाको अस्पताल निर्माणका लागि टेण्डर

प्रक्रिया अगाडी बढिरहेको समेत उनले बताए । बरौला स्वास्थ्य चौकी संचालन तथा व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष एवं वडा नं २ का वडा अध्यक्ष भिमसे कुमार घर्तीमगरको अध्यक्षतामा भएको एक्सरे सेवा शुभारम्भ कार्यक्रममा गाउँपालिका अध्यक्ष शाह, गाउँपालिका उपाध्यक्ष कृष्ण प्रसाद श्रेष्ठ, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत हिरालाल भण्डारी, बरौला स्वास्थ्य चौकीमा कार्यरत मेडिकल अधिकृत डा. अमित पाण्डे, विभिन्न वडाका वडा अध्यक्ष, पालिकाका स्वास्थ्य शाखा प्रमुख बालगोपाल श्रेष्ठ, कार्यपालिका सदस्य, वडा सदस्य, गाउँपालिकामा कार्यरत कर्मचारी, स्वास्थ्य चौकी व्यवस्थापन तथा संचालन समितिका पदाधिकारी लगाएतको उपस्थिती रहेको थियो । बरौला स्वास्थ्य चौकीका प्रमुख लक्ष्मी जिसीको स्वागत मन्तव्यमा सुरु भएको कार्यक्रमको सञ्चालन ऐरावती गाउँपालिकामा कार्यरत एम.आई.एस. अपरेटर सागर रिजालले गरेका थिए ।

गर्भवती महिलाले दाँतमा ब्रेसिस बाँध्न मिल्छ?

गर्भवती महिलाहरूलाई उनीहरूको गर्भावस्थामा धेरै कुराहरू नगर्न सल्लाह दिइन्छ। निश्चित प्रकारको औषधि लिनेदेखि केही खानेकुराहरूसम्म। यद्यपि, गर्भवती महिलाहरूले अर्थोडोन्टिक उपचार गर्नुहुँदैन भन्ने कुनै वास्तविक कारण छैन।

धेरै गर्भवती महिलाहरूले गर्भवती हुँदा कोष्ठकहरू लगाउने (दाँतमा तार अर्थात् ब्रेसिस बाँध्नु) बारे मुख्य चिन्ताको विषय भनेको बढ्दो बच्चाको लागि कोष्ठकहरू सुरक्षित छन् कि छैनन् भन्ने हो। तिनीहरूमध्ये धेरै कोष्ठक (braces) सामग्रीको बारेमा चिन्तित छन्। सुसमाचार यो हो कि कोष्ठकहरू गर्भावस्थाको समयमा लगाउन पूर्ण रूपमा सुरक्षित छन्। प्रक्रियाको एक मात्र भाग जुन असुरक्षित मान्न सकिन्छ जुन एक्स-रे गतिविधि हो। यदि तपाईंले पहिले नै आफ्नो एक्स-रे लिइसकनुभएको छ भने, तपाईंले कुनै कुराको चिन्ता लिनु पर्दैन। तपाईंको अर्थोडोन्टिस्टले ब्रेसिसका लागि विकल्पहरूको विस्तृत विविधताबारे

छलफल गर्न सक्छ जुन तपाईंको लागि उपयुक्त हुनेछ।

कोष्ठकहरू (braces) ले सामान्य असुविधा निम्त्याउन सक्छ चाहे तपाईं गर्भवती हुनुहुन्छ वा हुनुहुन्न। पहिलो केही हप्तामा तपाईंलाई केही सुनिने र दुखाइ हुनसक्छ जुन समयसँगै कम हुनुपर्दछ। धेरै नयाँ अर्थोडोन्टिक बिरामीहरूको लागि अप्ठ्यारोपन हुन सक्छ। फेरि, यो कम हुनुपर्दछ किनकि तपाईंको जिब्रोले तपाईंको मुख भित्र रहेको उपकरणको लागि समायोजन गर्न आफ्नो गतिविधिहरू परिवर्तन गर्दछ। तपाईंले समायोजन नगरेसम्म, तपाईं बोलका चुनौतीहरू र अन्य अवरोधहरूको सामना गर्न सक्नुहुन्छ। तपाईंले कठिन शब्दहरू र वाक्यांशहरू अभ्यास गरेर त्यो समस्या समाधान गर्न सक्नुहुन्छ।

अर्थोडोन्टिक उपचार सुरु गर्नुअघि, कुनै पनि पूर्व-अवस्थित पेरियोडोन्टल अवस्थालाई सम्बोधन

गर्नुपर्छ। गर्भावस्थाले धेरै हार्मोनहरू परिवर्तन गराउँछ। ती परिवर्तनहरूले तपाईंको मुखलाई असर गर्न सक्छ।

तपाईंलाई हुनसक्ने एउटा समस्या भनेको तपाईं गर्भवती नभएको खण्डमा तपाईंको दाँत सामान्यतया हुने भन्दा खुकुलो हुने अवस्था हो। तपाईंले रिटेनर लगाउनु पर्ने हुन सक्छ वा तपाईंले लामो समयसम्म आफ्नो कोष्ठकहरू लगाउनु पर्ने हुन सक्छ। ताकि विशेषज्ञले तपाईंको कोष्ठकहरू हटाउनुअघि तपाईंको हार्मोनहरू सामान्यमा फर्किने मौका पाउँछन्। कोष्ठकहरू हटाएपछि रिटेनरले दाँतलाई एकसाथ राख्छ। तसर्थ, मौखिक स्वास्थ्य कायम राख्न थप कठोर मौखिक स्वच्छता दिनचर्या आवश्यक हुनेछ। द्रुत दाँत क्षय अर्को समस्या हो जुन गर्भावस्थाको समयमा उत्पन्न हुन सक्छ। दाँत क्षयको लागि दूलो सम्भावना हो। किनभने बढ्दो बच्चाले तपाईंबाट भिटामिन र खनिजहरू निकाल्छ। यसको कारणले गर्दा, तपाईंले गर्भवती हुँदा

र तपाईंको दाँतमा कोष्ठकहरू हुँदा तपाईंले भिटामिन डी र क्याल्सियम जस्ता अतिरिक्त पोषक तत्वहरू उपलब्ध गराउनुहुन्छ भनी सुनिश्चित गर्न आवश्यक छ। तपाईं पूरकहरू लिनु सक्नुहुन्छ वा तपाईं केहि आहार परिवर्तनहरू लागू गर्न सक्नुहुन्छ जसले तपाईंलाई समान प्रभाव दिन सक्छ।

तपाईंको पोषक तत्वहरू राख्नाले तपाईंलाई रक्तस्राव र क्षय जस्ता लक्षणहरूबाट बचाउन सक्छ। यदि तपाईंलाई ब्रेसिसको बारेमा चिन्ता छ भने अर्थोडोन्टिस्टले पारस्परिक ब्रेसिसका विभिन्न विकल्पहरूको बारेमा तपाईंसँग कुरा गर्न सक्छ। तपाईंलाई चासो लाने एउटा विकल्प भनेको इन्भिजेलिड विकल्प हो। इन्भिजेलिड एक प्रणाली हो जसले परम्परागत कोष्ठकहरूको सट्टा दाँत सीधा गर्न प्लास्टिक एलिमेन्स प्रयोग गर्दछ। यदि तपाईं गर्भवती हुँदा तपाईंको दाँत सीधा गर्ने बारे विवेकी हुन चाहनुहुन्छ भने, तपाईं अर्थोडोन्टिस्टलाई इन्भिजेलिड बारे

डा. मुकुन्द भा

सोध्न सक्नुहुन्छ। अर्को फाइदा जुन तपाईं इन्भिजेलिड को प्रयासबाट बाहिर निस्कन सक्नुहुन्छ त्यो भनेको सजिलो सफाई पहुँच हो। तपाईं कुनै पनि समयमा इन्भिजेलिड प्रणाली हटाउन सक्नुहुन्छ ताकि तपाईं आफ्नो दाँत सफा गर्न सहजै पहुँच पाउनुहुनेछ। यसले दाँत क्षय समस्याहरूको सम्भावना कम गर्न सक्छ।

(डा. मुकुन्द भा अर्थोडोन्टिक्स तथा डेन्टोफेसियल अर्थोपेडिक्स हुन्।)

तामाको भाडामा राखिएको पानी पिउनुका १० फाइदा -जानकारी

आयुर्वेदका अनुसार तामाको भाँडामा पानी खानाले तीनैवटा दोष (वात, कफ र पित्त) लाई सन्तुलित पार्ने क्षमता हुन्छ। यस्ता छन् अरु फाइदा।

१. तामाको भाँडामा राखिएको पानीलाई 'ताम्रजल' भनिन्छ। यसका लागि तामाको भाँडामा कम्तीमा ८ घण्टा राख्नुपर्छ।

२. तामाको भाँडामा पानी राख्नाले तामा बिस्तारै पानीमा मिसिएर सकारात्मक गुण प्रदान गर्छ। यसको सबैभन्दा राम्रो पक्ष भनेको यसमा राखिएको पानी कहिल्यै पनि बेस्वादको हुँदैन। त्यसैले लामो समयसम्म तामाको भाँडामा पानी राख्न सकिन्छ।

३. तामामा प्राकृतिक रूपमा ओलीगोडिनेमिकको रूपमा (ब्याक्टेरियामा धातुलाई स्टेरलाइज्ड) मानिन्छ। यसमा राखिएको पानीको सेवनले पेटमा भएको ब्याक्टेरिया सजिलै नष्ट गर्न सक्छ। यस्तै, पानीजन्य रोग डाइरिया, कमलीपित्तजस्ता रोग रोक्न पनि उपयोगी मानिन्छ।

४. थाइरेक्सिन नामक हार्मोनको असन्तुलनका कारण थाइराइडको रोग लाग्छ। तामाको भाँडामा राखिएको पानी पिउनाले

शरीरमा थाइरेक्सिन हार्मोन नियन्त्रित हुन्छ र यो हार्मोन निकाल्ने ग्रन्थीको कार्यप्रणालीलाई पनि नियन्त्रित गर्छ।

५. तामामा मष्तिष्कलाई उत्तेजित गर्ने गुण हुन्छ। यो गुणको उपस्थितिमा मष्तिष्कले तीब्रता र कुशलतापूर्वक काम गर्न मद्दत गर्छ।

६. जोर्नी दुख्ने समस्या छ भने तामाको भाँडामा राखिएको पानी नियमित पिउनाले फाइदा हुन्छ। यसमा एन्टी इन्फ्लेमेटरी गुण हुन्छ।

७. यदि छाला स्वस्थ र सुन्दर बनाउन चाहनुहुन्छ भने रातभर तामाको भाँडामा राखिएको पानी बिहान पिउनुहोस्। तामाले शरीरमा नयाँ कोशिकाहरूको उत्पादनमा मद्दत गर्छ। नियमित रूपमा यस्तोपानी पिउनाले छाला स्वस्थ र चम्किलो हुन्छ।

८. एसिडिटी, कब्जियतजस्ता पेटका समस्या भएका मानिसका लागि तामाको भाँडामा राखिएको पानी अमृतसमान हुन्छ। आयुर्वेदका अनुसार यदि शरीरमा भएको विषाक्त पदार्थ बाहिर निकाल्न चाहने हो भने तामाको भाँडामा कम्तीमा ८ घण्टा

राखिएको पानी पिउनुहोस्। यसबाट पेट फुल्ने समस्या र पाचनप्रणालीका समस्या हट्छन्।

९. तामाको भाँडामा राखिएको पानी

पिउनाले चाउरी पर्ने प्रक्रियालाई पनि ढिलो गराइदिन्छ। यसले नयाँ र स्वस्थ छालाको कोशिकाको उत्पादनमा पनि मद्दत गर्छ।

१०. यसले रगतको विकार र कमी हुने

समस्या हट्छ। पोषक तत्वलाई शोषण रक्तवाहिनी नलीहरूमा यसलाई नियन्त्रित गर्छ।

-स्वस्थ्यसबरबाट

मल्लरानी वडा नं. ३ को अनुरोध

जन्म, मृत्यु, बसाईसराई, बिवाह दर्ता जस्ता घटना ३५ दिनभित्र सम्बन्धित वडा कार्यालयमा दर्ता गरौं। कृषिमा आत्मनिर्भर, पशुपालनमा युवा सहभागिता बढाएर स्वरोजगार बनेौं। आफ्नो सन्तानलाई सक्षम एवम् शिक्षित बनाउन विद्यालय पठाऔं। गाउँ टोलको विकास निर्माण कार्यमा सहभागिता जनाऔं। बाँक्को जमिन उपयोग गरी खाद्यान्न संकट हटाउनुमा जोड दिऔं।

मनोज कुमार जि.सी.
सचिव

नोमराज पौडेल
वडाध्यक्ष

एवं समस्त मल्लरानी गाउँपालिका ३ वडापरिवार, प्यूठान

मुटुलगायत स्वास्थ्य समस्याबाट बच्न:

- चिल्लो तथा वोसोयुक्त खानेकुरा नखाऔं।
- नियमित रूपमा शारिरीक व्यायाम गरौं।
- मोटोपन, कोलेस्ट्रॉल, रक्तचाप, मधुमेहजस्ता समस्या भएका व्यक्तिले नियमित स्वास्थ्य परीक्षण गरौं।
- धूम्रपान र मद्यपान नगरौं।

स्वास्थ्य कार्यालय
प्यूठान

वरसिम घाँस खेती प्रविधि

- डा. केदार कार्की

बरसीमको खेती जाडोको मौसममा पशुको दुध उत्पादनको लागि अत्यन्तै लाभकारी मानिन्छ। बरसीमको बानस्पती कनामएलेवजान्डीयम हो। बरसीममा दुधउत्पादनको लागि प्रचुर मात्रामा कयालसियम फोस्फोरस पाइन्छ साथै यसमा प्रचुर मात्रामा कैरोटिन पनि पाइन्छ। जस्तै गर्दा दुध उत्पादनमा धेरै बृद्धि हुन्छ।

बरसीमको घाँसबाट उच्च किसिमको साइलेन्स तथा हे बनाउन सकिन्छ। सामान्य रूपमा यस्ताई तीन पटक सम्म काटेर प्रयोग गर्न सकिन्छ अतीम पटक काटेपछि बरसीमको बोटलाई खेलमा हरियो मलको रूपमा उपयोग गर्न सकिन्छ। बरसीमको बैज्ञानीक तरीकाले निम्न अनुसार खेतीगर्न सकिन्छ बरसीम उत्पादनको लागि कम वर्षा हुने क्षेत्र आवश्यक पर्छ यसलाई राम्ररी फस्टाउन २५ डिग्री सेन्टीग्रेट तापमान चाहिन्छ विउ उत्पादको लागि बरसीम काट्ने बेलाको तापक्रम ४० डिग्री सेन्टीग्रेट सम्म तापक्रम हुनु पर्छ जस्तै गर्दा राम्रो गुणस्तरको विउ उत्पादन गर्न सकियोस।

जमीनको छनौट :

बरसीमको खेतीको लागि मुख्य रूपमा भारी दोमट माटो भएको जमीन राम्रो मानिन्छ तर पनि यो सवै खाले माटोमा लगाउन सकिन्छ जस्मा पानी उचीत भएको हुनु पर्दछ।

बरसीमको उन्नत प्रजती एवम् तीनको छनौट :

बरसीमको प्रजातीलाई यस्को क्रोमजोम संख्याको आधारमा दुई प्रकारले विभाजन गर्न सकिन्छ।

१. डिप्लाड

२. टेप्लाड गरी

डिप्लाडको प्रमुख प्रजातीहरू

यसमा मुख्य रूपमा मिस्कानी र बरसीम

लुधियाना - १ मानिन्छ।

मिस्कावीसू यसको प्रति हेक्टर उत्पादन ८००-९०० किवटल सम्म हुन्छ। यो नरम डाठ भएको हुन्छ यस्को घास नवेम्बरको आधा आधि देखि डिसेम्बर अतीम सप्ताह सम्म काटन सकिन्छ बरसीम लुधियाना -१ बरसीमको यस प्रजातीबाट मिस्कावी भन्दा २५-३० प्रतिशत बढी उत्पादन प्राप्ती हुन्छ।

यसलाई बढी सिचाइको आवश्यकता पर्दछ यो प्रजातीको उत्पादन ११०० - १२०० किवटल प्रति हेक्टर हुन्छ यसबाट दुइ महिनासम्म घाँस उत्पादन लिन सकिन्छ।

टेप्लाडका प्रजातीहरू :

पुसाजाईट वरदान मुख्य मानीन्छ। वरदान : यस प्रजातीबाट ४ देखी ५ पटक काटेर घाँस प्राप्त गर्न सकिन्छ। यो १५० देखि १६० दिनमा उत्पादन हुन्छ।

वरसीम खेतीगर्ने जमीनको तयारी : यस घासको फसललाई बर्षे वाली पछि लगाउने गरिन्छ। यसैले खेतको तयारीको

सुनाऊँ, यो वर्ष फेरि ब्वाँसाहरूको देशमा चुनाव आउँदै छ। चुनाव लड्न उनीहरूले रंगी-बिरंगी मोर्चा बनाएका छन्। कतै गठबन्धन गरेका छन्, कसैले तालमेल। वस्तुतः दुवै मोर्चामा नायक बनेर गजधम्म बसेका छन् उनै ब्वाँसाहरू। यहाँनै तपाईंलाई सोचका लागि तीनवटा प्रश्न गर्छु। ब्वाँसाहरूले शासन गर्ने त्यो अनौठो देशमा मान्छेको मूल्य के होला? त्यस देशको भविष्य के होला, जहाँ पटकपटक ब्वाँसाहरू सत्तामा पुग्छन् र मान्छेका सपनामाथि सत्ताको घोडा कुदाउँछन्? के त्यस देशमा यो पटक पनि ब्वाँसाहरूले चुनाव जित्लान्?

हाम्रो देशको कुरा

ब्वाँसाहरूको देशमा जस्तै हाम्रो देशमा पनि चुनाव आउँदै छ। मंसिर ४ गते। ब्वाँसाहरूको देशमा जस्तै हाम्रो देशमा पनि राजनीतिक दलहरूले चुनाव लड्न दुई ठूला मोर्चा बनाएका छन्। गणतन्त्रवादी र राजावादीको एउटा मोर्चा। माओवादी-समाजवादी र पुँजीवादी लोकतन्त्रवादीको अर्को मोर्चा। सुन्दै आश्चर्य लाग्ने मोर्चा। अर्थात्, सिद्धान्तहीन मोर्चा। एउटाले भन्छ, यो गठबन्धन हो। अर्कोले भन्छ, यो तालमेल हो। यस्तो लाग्छ, आगामी

लागी सबभन्दा पहिले खेतको माटोलाई माटो पल्टाउने हलो ले जोत्नु पर्छ त्यस पछि हेरो लगाएर खेतलाईसम्म गरीनु पर्छ। त्यसपछि खेतको माटोलाई राम्रोसँग मसीनो पार्नु पर्दछ। जस्तै गर्दा उत्पादन राम्रो होस किनभने वरसीमको वीउका दाना साहमसीना हुन्छन् यसरी तयार पारीएको खेतलाई स-साना कयारीमा बाड्नु पर्छ जस्तै गर्दा खेतको सिचाइ राम्रो सीत गर्न सकियोस।

बीउ छर्ने समय :

धेरै उत्पादन लीनका लागि वरसीमलाई अक्टोवर पहिलो हप्तामा छर्नु उचित हुन्छ धेरै चाँडो धेरै ढिलो गरी बीउ छर्दा यसले उत्पादनमा नराम्रो असर गर्दछ।

बीउको मात्रा :

बेलैमा बिउ छर्ने हो भने प्रति हेक्टर २५ देखि ३० ग्राम बीउ आवश्यक पर्छ। चाडै वा ढिलो गरी विउ छर्ने हो भने ३० - ३५ ग्रामप्रति हेक्टरका दरले विउ आवश्यक पर्छ।

छर्नु भन्दा पहिले बीउको उपचार :

चुनावमा दलहरूले नभई बेटाका अप्राकृतिक मोर्चाहरूले प्रतिस्पर्धा गरिरहेका छन्, जसको एक मात्र ध्येय छ- फगत सत्ता। अर्थात्, राज्यशक्ति र सम्पत्तिको ब्रह्मलुट।

दलहरू आफ्ना असफलताहरूको सैद्धान्तिकीकरण गर्न माहिर छन्। भुटको सैद्धान्तिकीकरण। भुट नै राजनीति हो भन्ने उनीहरूले सिकेका छन्। त्यसैले उनीहरू भुटलाई ढाकछोप गर्न अनेक पत्रु भाष्यहरू बनाइरहेका छन्। एउटा मोर्चाले भन्छ- हामीले हाच्यौं भने परिवर्तनले हाछ, गणतन्त्रले हाछ, अग्रगमनले हाछ। अर्कोले भन्छ- हामीले हाच्यौं भने देशले हाछ, राष्ट्रवादले हाछ, चुच्चे नक्साले हाछ। एउटाले भन्छ- हामी अग्रगामी हौं। अर्कोले भन्छ- हामी राष्ट्रवादी हौं। सबै भुट। महाभुट। खासमा यी दुवै मोर्चाहरू न अग्रगामी हुन्, न त राष्ट्रवादी। उनीहरूलाई न देशको चिन्ता छ, न त परिवर्तनको। मान्छेका दुःखहरूबाट यति धेरै निरपेक्ष नेतृत्व कसरी अग्रगामी र राष्ट्रवादी हुनसक्छ? खासमा उनीहरू दुवै सिद्धान्तहीन छन्। दुवै असफल छन्, पूर्वाग्रही छन् र बेइमान छन्। अर्थात्, उनीहरू मात्र सत्ताका भोका हुन्। उनीहरूका लागि

बरसीम खेती गर्नको लागि बीउ उपचार गर्दा सबभन्दा पहिले बीउलाई पानीमा भिजाएर त्यसमा मिसिएको कम्पनीको बीउ तथा अन्य फारपात छुट्याउनु पर्छ। बरसीमको बीउलाई ५ प्रतिशत नुनको भोलमा भिजाउदा बरसीमको दाना पानी मुनी थिग्रीएर बस्दछ अरु बाकी फारपात तथा अन्य अनावश्यक बीउ मिसिएको भए पानी माथी तैरीन्छन् तीनलाई छानेर निकाल्नु पर्दछ।

त्यस पछि बरसीमको बिउलाई दुइतीन पटक पानीले धोएर छायादार ठाउमा सुकाउनु पर्छ। त्यस पछि बरसीम छर्नु भन्दा पहिले राइजोवियम ट्राइफोली आइनामक जीवाणुवाट बीउको उपचार गर्नु अति आवश्यक हुन्छ। यसको लागि २५० ग्राम सख्खरको १० प्रतिशत भोल बनाएर चिसो पार्नु पर्छ। त्यस पछि राइजोवियमकल्चर मिसाएर सुकाएको बरसीमको बिउमा मिलाउनु पर्छ र केहि बेर छायामा राखी यसरी उपचारीत बीउ तयार पारीएको खेतको कयारीमा छर्ने गरिन्छ।

सत्ता, शक्ति र सम्पत्तिबाहेक देश, जनता, परिवर्तन र समृद्धि सबै भ्रम हो। अन्यथा बितेका तीस वर्षमा उनीहरूले देश, जनता, परिवर्तन र समृद्धिका लागि के गरे? मात्र कमिसन, लुट र भ्रष्टाचारको प्रीतिभोज। मान्छेको रगत र पसिनाको होली। यो अर्थमा उनीहरूका लागि ब्वाँसाको विम्ब एउटा सान्दर्भिक विम्ब हो।

वस्तुतः यो निर्वाचन हो, निरन्तरका असफलताहरूविरुद्ध नयाँ र सृजनशील भविष्यको। यो निर्वाचन हो, भ्रष्टाचारविरुद्ध सुशासनको। यो निर्वाचन हो, नालायक नेतृत्वविरुद्ध ताजा र ऊर्जाशील नेतृत्वको। अर्थात्, यो निर्वाचन हो, अँध्यारोविरुद्ध उज्यालोको। उज्यालो अर्थात् आशा। उज्यालो अर्थात् परिवर्तन। यस्तो उज्यालो जसले भविष्यका लागि नयाँ सम्भावना उद्घाटित गर्न सकोस्। अतः यो बेला, हामी मतदाता स्वयंले सोच्नुपर्ने प्रश्न छ- आगामी निर्वाचनमा परम्परागत असफलताको जालो तोड्ने कि पुरानै असफलतालाई अनुमोदन गरेर फेरि बरबार हुने? अर्थात्, आगामी निर्वाचनमा तिनै सर्प, बिच्छी र ब्वाँसाहरूलाई भोट हालेर पछुताउने कि परिणामुखी नयाँ नेतृत्वको खोजी गर्ने? खासमा

बरसीमको बीउ छर्ने विधि:

बरसीमको बीउ छर्ने बेलामा राम्रो सीत तयार गरिएको खेतमा ५- ६ से.मि. पानी हुनु अत्यन्त आवश्यक हुन्छ। जसले गर्दा बिउलाई चरा चुरुक्की बाट बचाउन सकिन्छ र बीउ पानी माथि ग्रने हुँदा बिउ माथि माटोको एक तह बस्ने गर्दछ। जस्तै गर्दा प्रयाप्त ओसलो रहिरहन्छ। जस्तै बरसीमको बिउ उर्मान राम्रो मद्धत गर्दछ।

बरसीमको लागी मलखादको व्यवस्थापन :

बरसीम एउटा दलहनजन्य घाँसको बाली भएकोले यसमा वायुमण्डल बाट नइट्रोजन ग्रहण गर्ने क्षमता राख्दछ। जस्को कारण यो बालीलाई २० - ३० के.जी नइट्रोजन १०-१५ टन गोबर मल तथा ५०-६० के. जी.फोस्फरस प्रति हेक्टर आवश्यक पर्छ।

घाँस काटने बेला :

बरसिम छिटो बढ्ने हुँदा पहीलो बाली ३० दिनमा काटनाले यो बिरुवा अफ्न राम्रासँग फस्टाउँ छ। प्रत्येक पटक घाँस काटि सकेपछि लगभग २० के जी खेतमा हाल्नु अनिवार्य हुन्छ। घाँस काटदा सतहबाट ५ देखि ९ से.मी.अग्लो ठाउँ बाट काटनु उचित हुन्छ।

सिंचाइको आवश्यकता :

साधारण तथा बरसिमलाई करिवन १२ देखि १८ पटक सिचाईको आवश्यकता पर्दछ। बरसिम राम्रो सित उमीनको लागि लगभग ७ देखि १० दिनको फरकमा अलि अलि हलुका सिचाई गर्नु उपयुक्त हुन्छ। त्यसपछि १० देखि १५ दिनको फरकमा सिचाई गर्नु पर्दछ। मार्च अप्रिल महीनामा १० देखि १५ दिनको फरकमा सिचाई गर्नु पर्दछ। जल म्नता बरसिमको लागी हानि कारक हुने गर्दछ। अतःपानीको उचित निकास राम्रो घास उत्पादनको लागि अनिवार्य हुने गर्दछ।

ब्वाँसाहरूको भ्रमबाट मुक्त हुने समय हो यो। मान्छेले आफ्नो चेतनाको बिको खोल्ने समय हो यो। अर्थात्, यो निर्वाचन एउटा विद्रोह हो। यथास्थितिविरुद्ध मतदाताहरूको विद्रोह। भ्रष्टाचारविरुद्ध मतदाताको विद्रोह। ब्वाँसाहरूविरुद्ध, मान्छेको विद्रोह। विचार गरौं, हाम्रो प्रत्येक मत परिवर्तनको संवाहक हुन सक्छ। अतः यस निर्वाचनमा विवेकले काम गरौं। नभुलौं, ब्वाँसाहरूले कहिल्यै मान्छेका सपनाहरूको प्रतिनिधित्व गर्न सक्दैनन्।

भुलेनी पोष्ट

साप्ताहिक

विज्ञापन प्रकाशनका
लागि सम्पर्क

०८६-५८०८३६

कार्यालय :
प्यूठान न.पा.-८, तिजुवार

Email :

jhulenipyuthan@gmail.com

भुलेनी पोष्ट

साप्ताहिक

समाचार, सूचना, विचार र
विज्ञापन प्रकाशनका
लागि हामीलाई सम्पर्क

०८६-५८०८३६

के तपाई घर बनाउँदै हुनुहुन्छ? आफ्नो घर अरुको भन्दा फरक र आकर्षक होस् भन्ने चाहाना राख्नु भएको छ ? त्यसो हो भने हामीलाई सम्झनुहोस् । अब प्यूठानमा पहिलोपटक आकर्षक तथा उत्कृष्ट कोरियन यू.पि.भि.सि. प्रविधिका गुणस्तरिय इयाल, पार्टसन र टोकाहरु हामीले लिएर आएका छौं ।

साथै घर तथा अफिस सजावटका सम्पूर्ण फर्निचर तथा फर्निचिङ सामग्री आवश्यक परेमा हामीलाई सम्झनुहोस् ।

प्रो. प्रभात के.सी. ९८५७८३३९८९/९८४७८२९८८०

एसियन यू.पि.भि.सि. एण्ड सप्लायर्स
प्यूठान नगरपालिका ४ जुम्री बजार प्यूठान

डेंगीबाट बचाؤ

- उच्च ज्वरो आउनु ।
- जोर्नी र मांशपेशीहरुमा असह्य पीडा हुनु ।
- आँखाको जेडी दुख्नु ।
- अत्याधिक टाउको दुख्नु ।
- शरीरमा राता बिमिराहरु आउनु ।
- वाकवाकी लाग्नु वा वान्ता हुनु ।

यस्ता लक्षणहरु देखापरेमा डेंगी हुन सक्छ । तत्काल चिकित्सक वा स्वास्थ्यकर्मीको सल्लाह लिऔं ।

नेपाल सरकार विज्ञापन बोर्ड

धुम्रपान नगरौं, स्वस्थ जीवन बाँचौं ।

- धुम्रपानले मुटु, दम, श्वासप्रश्वास, क्यान्सरलगायतका दीर्घकालिन रोग लाग्न सक्छ ।
- आफू, परिवार तथा समाजका अन्य व्यक्तिलाई धुम्रपानको कुलतमा फस्न नदिऔं ।
- कुलतमा रहेकाले धुम्रपान त्याग्ने प्रण गरौं ।
- धुम्रपान गर्नेहरुको संगतबाट टाढा रहौं ।
- धुम्रपानले तपाई र परिवार सबैलाई असर पुऱ्याउँछ ।

त्यसैले,

धुम्रपान नगरौं, स्वस्थ जीवन बाँचौं ।

नेपाल सरकार विज्ञापन बोर्ड

गाउँपालिकाबासीलाई अनुरोध

लैङ्गिक हिंसाको विरोध गरौं । ज्येष्ठ नागरिक, एकल महिला एवम् अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरुको लागि वितरण गरीने सामाजिक सुरक्षा भत्ता र अन्य लक्षित कार्यक्रममा हुन सक्ने दुरुपयोगमा खबरदारी गरौं । विकास निर्माणका काममा जनसहभागिता जुटाऔं । छोरा र छोरीमा भेदभाव नगरौं । बाल विवाह न्युनीकरणका लागि अभियान चलाऔं । जन्म, मृत्यु, बसाईसराई, बिवाह दर्ता जस्ता घटना ३५ दिनभित्र सम्बन्धित वडा कार्यालयमा निःशुल्क दर्ता गरौं ।

अनुरोधक
नौबहिनी
गाउँपालिका
गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय, बाहाने प्यूठान

गाउँपालिकाबासीलाई अनुरोध

- १) जन्म, मृत्यु, बसाईसराई, बिवाह दर्ता जस्ता घटना ३५ दिनभित्र सम्बन्धित वडा कार्यालयमा दर्ता गरौं ।
- २) मालपोत लगायतका दस्तुर समयमै बुझाई जिम्मेवार नागरिक बनें ।
- ३) कृषिमा आत्मनिर्भर, पशुपालनमा युवा सहभागिता बढाएर स्वरोजगार बनें ।
- ४) आफ्नो सन्तानलाई सक्षम एवम् शिक्षित बनाउन विद्यालय पठाऔं ।
- ५) गाउँ टोलको विकास निर्माण कार्यमा सहभागिता जनाऔं ।
- ६) बाँको जमिन उपयोग गरी खाद्यान्न संकट हटाउनुमा जोड दिऔं ।
- ७) रुख, बिरुवा बृक्षारोपण गरी वातावरण हरीचाली बनाऔं ।
- ८) पूर्ण सरसफाई तथा हिंसा मुक्त समाज निर्माणमा सहयोग गरौं ।
- ९) आर्थिक कार्यमा महिला सहभागितामा जोड दिऔं ।
- १०) बाल बिवाह रोको, छोरीको उज्ज्वल भविष्यको लागि आजैदेखि सोचौं ।

अनुरोधक
गौमुखी
गाउँपालिका
गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय, लिवासे प्यूठान

भुलेनी युनाईटेड नेटवर्क प्रा.लि. प्यूठानद्वारा प्रकाशित भुलेनी पोष्ट साप्ताहिक

अध्यक्ष : गिरुप्रसाद भण्डारी (९८५७८३३०५९), सम्पादक : दीपा घर्ति (९८५७८३६६७२), डिजाइन : सुजाता थापा क्षेत्री (९८६६८०७२३७)

कार्यालय : प्यूठान न.पा.-४, विजुवार भौकारोड, (फोन : ०८६-५२०४३६) इमेल : jhulenipyuthan@gmail.com मुद्रण : भिजन अफसेट प्रेस जस्पुर, प्यूठान